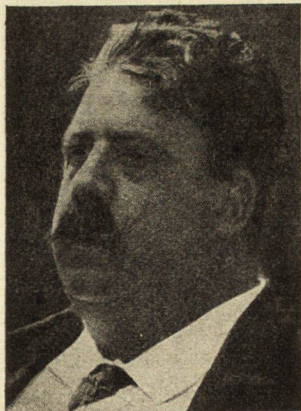

жесть; до като писаната по поръка на Кайзеръ Вилхелм II опера „Der Roland von Berlin“ е имала пълен неуспѣхъ. Всички текстове на оперитѣ си ги е писалъ самъ Л. По край оперното творчество, което е

Руджеро Леонкавалло

неговото призвание, той е писалъ още и: симфоничната поема „Серафита“, балета „Животътъ на една марионетка“; славата му, обаче, се основава единствено на „Палячи“ — една, наистина, щастлива творба, влизаща въ репертуара на всички оперни театри въ свѣта.

Леонова, Дария Михайловна — видна руска пѣвица, род. 1825 въ Тверска губерния, умр. 9 февр. 1896 въ Петербургъ; 18 годишна пѣе ролята на Ваня въ „Жизнь за царя“ отъ Глинка — въ Мариинския театръ, съ което си спечелва веднага голѣмо име въ Русия, а съ обиколжитѣ си въ странство — и въ цѣла Европа.

Леополита, Лвовчикъ Мартинъ — Leopolda, Lwowczyk Martin — полски църковенъ компонистъ и контрапунктикъ отъ XVI в., род. 1540 въ Лвовъ, умр. 1589 въ Краковъ, писалъ: меси за 3 гласа, и единъ сборникъ отъ „Хорално фигурирани пѣсни за презъ цѣлата година“.

Леру, Ксавие Анри Наполеонъ — Leroux, Xavier Henry Napoléon — французски оперенъ компонистъ, род. 11 окт. 1863 въ Велетри, умр. 2 февр. 1919 въ Парижъ, ученикъ на Парижката консерватория (Дюбуа и Масне), писалъ оперитѣ: „Евангелина“, „Царица Фиамета“, „Венусъ и Адонисъ“, „Теадора“, „Дъщерята на Фигаро“ и др. Последната му опера — „По силната“ е била дадена въ „Комическата опера“ следъ смъртта му (1924). Освентства, Л. е компониралъ: една драматична увертюра, кантата „Енди-мионъ“, музика къмъ „Клеопатра“ на Викториенъ Сарду и „Ахилей“ на Аристофанъ.

Лесгинка — народенъ танцъ въ населението на Кавказъ.

Леселъ, Францъ — Lessel, Franz — полски компонистъ, род. 1780 въ околността на Пулави (Полша), умр. 1838 въ Петриковъ, ученикъ въ продължение на 10 години и любимецъ на Хайднъ; 1810 се връща въ Полша, където, поради революцията и други причини, води незаседналъ и неспокоенъ животъ. Творби: една увертюра, единъ концертъ за пиано съ оркестъръ, Adagio и Rondo за пиано съ оркестъръ, едно трио, 10 исторически пѣсни, една опера „Циганката“, а също и църковна музика, мотети, меси, химни.

Лесли, Хенри Дейвидъ — Leslie, Henry David — даровитъ английски джригентъ и компонистъ, род. 18 юни 1822 въ Лондонъ, умр. 4 февр. 1896 с. т., ученикъ на Лондонската музикална академия; музикалната си кариера започва като оркестровъ виолончелистъ, после е джригентъ на „Дружеството на любителитѣ на музиката“, 1855 основава собствено пѣвческо дружество, което довежда до такава художествена висота, че става известно не само въ Англия, но и въ чужбина — чрезъ победата, която одържа на международното състезание въ Парижъ, презъ 1878. 1864 бива назначенъ, за малко време, директоръ на „Националния музикаленъ колежъ“. Творби: две симфонии, една увертюра, единъ клавирквартетъ; две оратории — „Имануелъ“ (1853) и „Юдитъ“ (1858), една опера „Ида“ (1864), една оперета, пѣсни, хорове.